

Anonimizuota versija

Vertimas

C-726/20-1

Byla C-726/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. gruodžio 29 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Conseil d'État (Belgija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. gruodžio 4 d.

Pareiškėjai:

CT

Ferme de la Sarte SPRL

Atsakovas:

Valonijos regionas

CONSEIL D'ÉTAT (VALSTYBĖS TARYBA), ADMINISTRACINIŲ BYLŲ
SKYRIAUS

XV KOLEGIJOS

SPRENDIMAS

<...> 2020 m. gruodžio 4 d.

<...>

Byloje:

1. CT,
2. Uždaroji akcinė bendrovė *Ferme de la Sarte*, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti <...>
Liežas

prieš

Valonijos regioną, atstovaujamą
jo vyriausybės,
nurodžiusį adresą dokumentams įteikti <...>
Briuselis.

I. Skundo dalykas

2019 m. sausio 25 d. elektroninėmis priemonėmis pateiktu skundu CT ir *sprl Ferme de la Sarthe* prašo panaikinti „2018 m. lapkričio 26 d. ir 2018 m. lapkričio 30 d. Valonijos regiono Žemės ūkio departamento Žemės ūkio struktūrų direkcijos sprendimus, kuriais skundas pripažintas priimtiniu ir nepagrįstu ir dėl to atsisakyta tenkinti prašymus dėl įsikūrimo dotacijos ir investicinės pagalbos“.

II Procesas

<...> **(orig. p. 2)** <...>

(prašymui priimti prejudicinį sprendimą nesvarbi proceso informacija)

III. Faktinės aplinkybės

1. Siekdamas priklausyti šeimos ūkiui pirmasis pareiškėjas įsigijo 25,20 proc. antrosios pareiškėjos akcijų ir buvo paskirtas vadovu. 2018 m. vasario 23 d. sudaryta sutartis su jo tėvu dėl ūkio perėmimo.
2. 2018 m. kovo 9 d. Įsikūrimo komitetas informavo pirmąjį pareiškėją apie tai, kad pripažino jį turinčiu dviejų metų laikotarpiui lygiavertę patirtį.
3. 2018 m. kovo 21 d. antroji pareiškėja pateikė tris paramos prašymus:
 - prašymą dėl įsikūrimo dotacijos (63 bendrovės akcijų nedalomos dalies perėmimas);
 - prašymas dėl investicinės pagalbos, susijusios su sandėliavimo angaru;**(orig. p. 3)**
 - prašymas dėl investicinės pagalbos būginei vežapjovei įsigyti.
4. 2018 m. birželio 20 ir 28 d. Žemės ūkio departamento Žemės ūkio struktūrų direkcijos vadovas nusprendė, kad trys paramos prašymai yra netenkintini. Rašte, kuriuo pranešta apie šiuos sprendimus, nurodyta, kad jį galima skųsti Valonijos mokėjimo agentūros direktoriui.
5. 2018 m. liepos 31 d. pareiškėjai pateikė skundą Valonijos mokėjimo agentūrai dėl trijų minėtų sprendimų.

6. 2018 m. rugsėjo 24 d. Valonijos mokėjimo agentūra surengė pirmojo pareiškėjo apklausą.

7. 2018 m. lapkričio 26 d. Valonijos mokėjimo agentūros direktorius atsisakė patenkinti prašymą dėl įsikūrimo dotacijos, susijusios su veiklos prėmimu.

Šis pirmas skundžiamas aktas motyvuotas taip:

„<...>

Kadangi jaunesiems ūkininkams skiriamos paramos verslui klausimu Reglamento Nr. 1305/2013 17 konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad:

„Ūkių ir įmonių plėtros priemonė turėtų padėti palengvinti pradinį jaunųjų ūkininkų įsisteigimą ir struktūrinį jų žemės ūkio valdų pritaikymą po pradinio įsisteigimo“;

kadangi Valonijos kaimo plėtros programoje pateiktame šios pagalbos schemos, kuri šios programos 8.2.3.3.1.6.1 punkte pavadinta papriemone „6.1. – Jaunesiems ūkininkams skiriama parama verslui“, aprašyme paaiškinta, kad:

„Papriemonės tikslas – suteikti finansinę pagalbą jaunam besikuriančiam asmeniui, kartu įsitikinant, kad jis tą galėtų padaryti geriausiomis sąlygomis, t. y. kad jis turėtų pakankamus profesinius gebėjimus ir tinkamą verslo planą savo ūkiui.

Paramos priemonėmis teikiama finansinė pagalba esamam ūkiui (visam arba daliai jo) perimti arba naujam ūkiui sukurti.

<...>

2012–2014 m. laikotarpiu vidutinės žemės ūkio valdos įsteigimo Valonijoje išlaidos buvo 225 000 EUR. Pastaraisiais metais jos išaugo, todėl vienkartinė pagal šią priemonę skiriama 70 000 EUR vienodo dydžio pagalba padengia vidutiniškai 30 proc. įsisteigimo išlaidų.“;

kadangi, atsižvelgiant į tai, darytina išvada, jog jaunesiems ūkininkams skiriamos paramos verslui pradėti schema, kurią taiko Valonijos regionas ir kuri yra patvirtinta Europos Komisijos, tikslas – skiriant iki 70 000 EUR vienodo dydžio pagalbą iš dalies finansuoti jaunojo ūkininko įsisteigimą žemės ūkio valdoje, kai ji įsteigiama arba perimama, o ne padėti esamiems ūkiams plėtoti verslą, kuris nepriskiriamas žemės ūkio sričiai;

kadangi pareiškėjo verslo plane aiškiai nurodyta, kad ūkis perimamas ir investicijos vykdomos siekiant vystyti ruloninės vejės ir žaliųjų stogų gamybą. kadangi iš tikrųjų verslo (**orig. p. 4**) plane nurodyta, jog įsikūrimo pagalbos paskirtis – veją, susijusios su vejės gamyba, leisiančios „greičiau nupjauti veją, taip sutaupant laiko naujai su „žaliesiems stogams skirtais kultūriniais

augalais“ susijusiai veiklai, įsigijimas, sandėliavimo angaro, skirto „laikinai saugoti nuimtą ruloninę veją“, statyba ir „naujų kultūrinių augalų auginimas (panaudojant gerai įrengtą šiltnamį), siekiant pradėti gaminti žaliuosius stogus“;

kadangi pareiškėjas per savo apklausą pridūrė, „kad prašymai dėl investicinės pagalbos yra susiję tik su veja“; be to, EV pažymėjo, jog perimami „tik hektarai, skirti vejos gamybai“; FD pažymėjo, „kad galiausiai tai yra viskas, kas nelaikoma įprastomis žemės ūkio kultūromis“; šie teiginiai patvirtinti rašte, kuriuo teikiamas skundas, kuriame nurodyta, kad CT perimama ūkio dalis užima tik „32[,],71 hektaro iš 2017 m. DS [plotų deklaracija] formoje nurodytų 174[,],57 [hektarų], t. y. mažiau nei 20 proc.“; ši informacija sutampa su informacija, nurodyta ankstesnių metų ploto deklaracijose, kuriose nurodyta, kad „nemaistiniai sodininkystės kultūriniai augalai“ – remiantis EV pareiškimais per apklausą, taip jis vadino auginamą veją arba šilokus – 2018 m. užėmė viso 35,55 hektaro, o 2017 m. – 31,1 hektaro;

kadangi, remiantis išdėstytais argumentais, įrodyta, kad prašant įsikūrimo dotacijos ir investicinės pagalbos šiuo atveju siekiama ne perimti žemės ūkio valdą, bet ūkyje vystyti šalutinę su žemės ūkiu nesusijusią veiklą, t. y. gaminti ruloninę veją ir žaliuosius stogus;

kadangi dėl šios priežasties šie prašymai nepatenka į Valonijos regiono įgyvendinamų Reglamento Nr. 1305/2013 17 ir 19 straipsnių taikymo sritį; kadangi remiantis vien tuo, kad *Ferme de la Sarthe SPRL* šiuo metu vykdo žemės ūkio veiklą, negalima patenkinti šių prašymų, nes pačia CT prašoma su perėmimu susijusia pagalba siekiama ne perimti ar plėtoti žemės ūkio veiklą valdoje, bet joje pradėti lygiagrečiai vykdyti veiklą, kuri nėra susijusi su žemės ūkiu“.

8. 2018 m. lapkričio 30 d. Valonijos mokėjimo agentūros direktorius nusprendė taip pat atmesti kitus du prašymus dėl investicinės pagalbos. Tai antrasis ir trečiasis skundžiami aktai, kurie grindžiami šiais motyvais:

„Atsižvelgus į Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 15 konstatuojamąją dalį, kurioje investicinės pagalbos klausimu paaiškinta, kad:

„Siekiant pagerinti žemės ūkio valdų ir kaimo įmonių ekonominės veiklos rezultatus ir aplinkosauginį veiksmingumą, padidinti žemės ūkio produktų rinkodaros ir perdirbimo sektoriaus veiksmingumą, įskaitant mažos apimties perdirbimo ir rinkodaros infrastruktūros kūrimą trumpų tiekimo grandinių ir vietos rinkų kontekste, sukurti žemės ūkio ir miškininkystės plėtrai būtiną infrastruktūrą ir skatinti aplinkos tikslams pasiekti reikalingas nerentabilias investicijas, turėtų būti skiriama parama materialioms investicijoms, kuriomis padedama siekti šių tikslų.“

<...> (orig. p. 5) <...> (Reglamento Nr. 1305/2013 17 straipsnio 1 dalies a–d punktų citata]

Kadangi remiantis Reglamento Nr. 1305/2013 17 straipsniu ir šio reglamento 15 konstatuojamojoje dalyje aprašytais jo tikslais, darytina išvada, kad investicine pagalba siekiama pagerinti žemės ūkio gamybą, plėtoti, modernizuoti arba pritaikyti ūkį, arba jį remti, kad būtų įsigyta nerentabilių, tačiau aplinką tausojančių įrenginių; kadangi kiekvienas iš šių tikslų yra susijęs su žemės ūkio gamyba arba bent su žemės ūkiu siejamu valdos pobūdžiu; kadangi dėl to negalima teigti, kad tokia pagalba siekiama investicijų, kurios nėra susijusios su žemės ūkio veikla;

kadangi vejos arba žaliųjų stogų gamyba nėra nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo I priede; kadangi šia gamyba nesiekama tiesiogiai ar netiesiogiai gaminti maisto produktus; kadangi teikiant prašymus dėl investicijų taip pat siekiama įsigyti ne nerentabilių, tačiau aplinką tausojančių įrenginių, bet, priešingai, įsigyti rentabilių įrenginių, tačiau jie skirti gamybai, kuri nėra susijusi su žemės ūkio veikla; kadangi dėl šios priežasties negalima teigti, kad prašymai dėl investicinės pagalbos yra susiję su žemės ūkio veikla;

kadangi remiantis vien tuo, kad *Ferme de la Sarthe SPRL* šiuo metu vykdo žemės ūkio veiklą, negalima patenkinti šių prašymų, nes pačia CT prašoma investicine pagalba siekiama ne perimti ar plėtoti žemės ūkio veiklą valdoje, bet joje pradėti lygiagrečiai vykdyti veiklą, kuri nėra susijusi su žemės ūkiu“.

IV. *Priimtinumas*

IV.1 <...>

<...> (orig. p. 6) <...>

IV.2. *Vertinimas*

<...> (orig. p. 7) <...>

(atsakovo pateikto nepriimtiniu grindžiamo prieštaravimo dėl trijų skundžiamų aktų sąsajos nebuvimo analizė)

Atsižvelgiant į tai, kad sąsaja nustatyta, skundas yra priimtinas tiek, kiek jis pateiktas dėl trijų skundžiamų aktų.

V. *Trečiojo pagrindo pirma dalis*

V.1. *Šalių argumentai*

Trečiasis pagrindas grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 38 straipsnio ir jos I priedo, 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, 17 straipsnio,

2015 m. Valonijos vyriausybės nutarimo dėl pagalbos plėtrai ir investicinės pagalbos žemės ūkio sektoriuje 11 ir 33 straipsnių, 2015 m. rugsėjo 10 d. ministro įsakymo, kuriuo įgyvendinamas minėtas 2015 m. rugsėjo 10 d. Valonijos vyriausybės nutarimas, 9 ir 10 straipsnių, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsnių, Konstitucijos 10 ir 11 straipsnių, bendrojo teisės principo (proporcingumo) pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida.

Pirmoje dalyje pareiškėjai mano, kad skundžiamais aktais klaidingai nuspręsta, jog vejos gamyba ir kitų augalų, tokių kaip šilokas, auginimas nėra SESV I priede nurodyta gamyba. Jie teigia, kad sodininkystės augalų auginimas plačiąja prasme yra įtrauktas į minėtą I priedą. Jie nurodo, kad SESV 38 straipsnyje siekta apibrėžti žemės ūkio produktus, ir kad šioje nuostatoje pateikiamos dvi apibrėžtys, t. y. pirma, apibrėžtis, kuri gali būti laikoma konceptualia, ir, antra, apibrėžtis, kuri, remiantis išsamium sąrašu, gali būti laikoma analitine. Jie mano, kad skundžiamuose aktuose remtasi siauru šios nuostatos aiškinimu, nes pagal juos žemės ūkio produktais laikomi tik maisto produktai bendrąja prasme. Jie primena, kad minėto I priedo 6 skirsnyje minimi „Augantys medžiai ir kiti augalai; svogūnėliai, šaknys ir kitos panašios augalų dalys; skintos gėlės ir dekoratyviniai žalumynai“, ir kad kilus aiškinimo sunkumams galima vadovautis konceptualia apibrėžtimi. Jų nuomone, 6 skirsnyje nurodytas augalų auginimas reiškia SESV 38 straipsnyje nurodytą žemdirbystės produktų auginimą remiantis konceptualia apibrėžtimi. Jie tvirtina, kad jeigu priešinga bylos šalis primygtinai laikosi savo nuomonės dėl šios nuostatos aiškinimo, galiausiai reikėtų pateikti prejudicinį klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui. **(orig. p. 8)**

Priešinga bylos šalis atsikerta, kad šis pagrindas nepriimtinas tiek, kiek jis susijęs su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 20 ir 21 straipsnių pažeidimu, pareiškėjams nenurodžius, kaip šios nuostatos yra pažeidžiamos. Ji mano, kad, priešingai nei tvirtina pareiškėjai, vejos gamyba nėra nurodyta SESV I priede, nes tai nėra „[a]ugantys medžiai ir kiti augalai; svogūnėliai, šaknys ir kitos panašios augalų dalys; skintos gėlės ir dekoratyviniai žalumynai“. Remdamasi Europos Komisijos oficialioje interneto svetainėje pateikta informacija, ji mano, kad augantiems medžiams ir kitiems augalams, svogūnėliams, šaknims ir kitoms panašioms augalų dalims, skintoms gėlėms ir dekoratyviniams žalumynams priskiriami tik „augantys medžiai, krūmokšniai ir krūmai bei kiti augantys medžiai ir prekės (įskaitant daržovių daigus), paprastai tiekiamos iš daržovių arba gėlių daigynų, skirti veisimui arba dekoratyviniams tikslams“. Todėl ji mano, kad nereikia pateikti prejudicinio klausimo Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

Pareiškėjai nurodo, kad jie toliau laikosi skunde dėl panaikinimo pateiktos nuomonės. Jie neižvelgia pagrindo atskirti vejos gamybą nuo augančių medžių ir kitų augalų, svogūnėlių, šaknų ir kitų panašių augalų dalių, skintų gėlių ir dekoratyvinių žalumynų, nes veja yra gyvas augalas, kurį auginant būtina atlikti sodininkystės darbus ir kurio paskirtis gali būti dekoratyvinė. Taigi jie laikosi nuomonės, kad priešingos bylos šalies paaiškinimai nėra įtikinami ir kad pastaroji pernelyg lengvai atmeta galimybę teikti prejudicinį klausimą Europos Sąjungos

Teisingumo Teismui, siekiant išsiaiškinti, ar vejos gamyba gali būti laikoma žemės ūkio ir (arba) sodininkystės veikla.

Paskutiniuose savo paaiškinimuose šalys nurodo savo ankstesnius rašytinius dokumentus.

V.2. Vertinimas

2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005, 17 straipsnyje nustatyta:

„Investicijos į materialųjį turtą

1. Parama pagal šią priemonę teikiama materialiosioms ir (arba) nematerialiosioms investicijoms:

a) kuriomis gerinami bendri žemės ūkio valdos rezultatai ir tvarumas; b) kurios yra susijusios su <...> Sutarties I priede nurodytų žemės ūkio produktų arba medvilnės, išskyrus žuvininkystės produktus, perdirbimu, rinkodara ir (arba) plėtojimu; gamybos proceso rezultatas gali būti produktas, kuris nėra nurodytas tame priede; jeigu parama teikiama finansinių priemonių forma, žaliava taip pat gali būti produktas, kuris nėra nurodytas tame priede, su sąlyga, kad (**orig. p. 9**) investicijomis padedama siekti vieno ar daugiau Sąjungos kaimo plėtros prioritetinių tikslų; c) kurios yra susijusios su žemės ūkio ir miškininkystės plėtros, modernizavimo ar pritaikymo infrastruktūra, įskaitant prieigą prie ūkių ir miško žemės, žemės konsolidavimą ir gerinimą, energijos ir vandens tiekimą bei taupymą; arba d) kurios yra ne pelno investicijos, susijusios su agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities tikslų, kurių siekiama pagal šį reglamentą, įvykdymu, įskaitant rūšių ir buveinių biologinės įvairovės būklės išsaugojimą ir „Natura 2000“ tinklo arba kitų didelės gamtinės vertės sistemų, kurios turi būti apibrėžtos programoje, visuomeninės vertės didinimą.

2. Parama pagal 1 dalies a punktą skiriama ūkininkams arba ūkininkų grupėms.

Investicijų, kuriomis remiamas ūkių restruktūrizavimas, atveju valstybės narės nukreipia paramą ūkiams, remdamosi SSGG analize, susijusia su Sąjungos kaimo plėtros prioritetu „didinti ūkių gyvybingumą ir visų tipų žemės ūkio veiklos konkurencingumą visuose regionuose, taip pat skatinti inovacines ūkių technologijas ir tvarų miškų tvarkymą“.

3. Pagal 1 dalies a ir b punktus teikiama parama neviršija II priede nustatytų didžiausių paramos lygių. Tie didžiausi lygiai gali būti padidinti jauniems ūkininkams, kolektyvinėms investicijoms, įskaitant susijusias su gamintojų organizacijų susijungimu, ir integruotiems projektams, kuriems skiriama parama pagal daugiau nei vieną priemonę, investicijoms į vietas, kuriose esama gamtinių ir kitų specifinių kliūčių, kaip nurodyta 32 straipsnyje, investicijoms,

susijusioms su veiksmams pagal 28 ir 29 straipsnius, taip pat veiksmams, remiamiems pagal EIP žemės ūkio našumo ir tvarumo srityje, laikantis II priede nustatytų paramos lygių. Tačiau didžiausias kompleksinės paramos lygis negali viršyti 90 %.

4. Pagal 1 dalies c ir d punktus teikiama paramai taikomi II priede nustatyti paramos lygiai.

5. Parama gali būti skiriama jauniems ūkininkams, kurie pirmą kartą steigia žemės ūkio valdą kaip valdos valdytojai, už investicijas, daromas siekiant atitikti Sąjungos standartus, taikomus žemės ūkio gamybai, įskaitant darbo saugą. Tokia parama gali būti teikiama ne ilgiau kaip 24 mėnesius nuo įsisteigimo dienos, kaip nustatyta kaimo plėtros programoje, arba kol bus užbaigti 19 straipsnio 4 dalyje nurodytame verslo plane apibrėžti veiksmai.

6. Jeigu pagal Sąjungos teisę ūkininkams nustatomi nauji reikalavimai, parama gali būti skiriama investicijoms, daromoms siekiant atitikti tuos reikalavimus; ši parama skiriama daugiausiai 12 mėnesių nuo dienos, kai jie tampa privalomi žemės ūkio valdai.“

SESV 38 straipsnyje nustatyta:

„1. Sąjunga nustato ir įgyvendina bendrą žemės ūkio ir žuvininkystės politiką

Vidaus rinka taip pat apima žemės ūkį, žuvininkystę ir žemės ūkio produktų prekybą. „Žemės ūkio produktai“ – tai žemdirbystės, gyvulininkystės bei žuvininkystės produktai ir tiesiogiai su jais susiję pirminio perdirbimo produktai. Nuorodos į bendrą žemės ūkio politiką arba žemės ūkį ir vartojamas terminas „žemės ūkis“ suprantami kaip apimantys ir žuvininkystę, pripažįstant šio sektoriaus specifinį pobūdį. (orig. p. 10)

2. Išskyrus tuos atvejus, kai 39–44 straipsniuose numatyta kitaip, vidaus rinkos kūrimo arba veikimo taisyklės taikomos ir žemės ūkio produktams.

3. Produktai, kuriems taikomos 39–44 straipsnių nuostatos, yra išvardyti I priede.

4. Veikiant ir plėtojantis vidaus žemės ūkio produktų rinkai, kartu turi būti kuriama bendra žemės ūkio politika.“

SESV I priedas, kaip nurodyta, be kita ko, jo 6 skirsnyje, apima „Augančius medžius ir kitus augalus; svogūnėlius, šaknis ir kitas panašias augalų dalis; skintas gėles ir dekoratyvinius žalumynus“.

2018 m. spalio 11 d. Europos Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2018/1602, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedas, pateikta pastaba, kurioje dėl nomenklatūros, susijusios su SESV I priedo 6 skirsniu,

nurodyta, kad: „Atsižvelgiant į antrąją 0601 pozicijos dalį, šiam skirsnui priskiriami tik augantys medžiai ir prekės (įskaitant daržovių daigus), paprastai tiekiamos iš daržovių arba gėlių daigynų, skirti veisimui arba dekoratyviniams tikslams“. Šioje nomenklatūroje veja neminima kaip vienas iš gyvų augalų ir sodininkystės produktų.

Savo 2018 m. spalio 4 d. sprendime Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, be kita ko, nusprendė:

„108. Antra, dar primintina, kad kai nėra jokios teisinės priemonės apskūsti nacionalinio teismo sprendimą, tas teismas iš esmės privalo kreiptis į Teisingumo Teismą, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą, kai jame keliamas klausimas dėl SESV aiškinimo (2017 m. kovo 15 d. Sprendimo *Aquino*, C-3/16, EU:C:2017:209, 42 punktas).

109. Teisingumo Teismas nusprendė, kad šioje nuostatoje numatytos pareigos kreiptis tikslas, visų pirma, yra neleisti kurioje nors valstybėje narėje susiformuoti Sąjungos teisės normų neatitinkančiai nacionalinei jurisprudencijai (2017 m. kovo 15 d. Sprendimo *Aquino*, C-3/16, EU:C:2017:209, 33 punktas ir nurodyta jurisprudencija).

110. Žinoma, tokia pareiga netaikoma šiam teismui, jei jis konstatuoja, kad iškeltas klausimas nėra reikšmingas, nagrinėjama Sąjungos teisės nuostata jau buvo išaiškinta Teisingumo Teismo arba teisingas Sąjungos teisės taikymas yra toks akivaizdus, kad nėra jokios pagrįstos abejonės, o tai, ar tokia galimybė yra, reikia įvertinti atsižvelgiant į Sąjungos teisės ypatybes, į konkrečius sunkumus, su kuriais susiduriama ją aiškinant, ir į riziką, kad jurisprudencija Sąjungoje gali skirtis (šiuo klausimu žr. 1982 m. spalio 6 d. Sprendimo *Cilfit ir kt.*, 283/81, EU:C:1982:335, 21 punktą, 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ferreira da Silva e Brito ir kt.*, C-160/14, EU:C:2015:565, 38 ir 39 punktus ir 2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Association France Nature Environnement*, C-379/15, EU:C:2016:603, 50 punktą).“ (2018 m. spalio 4 d. ESTT Sprendimo *Europos Komisija / Prancūzijos Respublika*, C-416/17, EU:C:2018:811, 108–110 punktai).
(orig. p. 11)

Lemiamą reikšmę turintis skundžiamų aktų motyvas grindžiamas minėto Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 17 straipsnio aiškinimu, kad į šios nuostatos taikymo sritį nepatenka vejos ar žaliųjų stogų gamyba. Vis dėlto pareiškėjai tokį aiškinimą ginčija, nes Teisingumo Teismas dar nėra išaiškinęs aptariamų nuostatų, ir teisingas Sąjungos teisės aiškinimas nėra toks akivaizdus, kad neliktų jokios pagrįstos abejonės. Kalbant apie prašymus dėl paramos, teikiamos įgyvendinant bendrą žemės ūkio politiką, reikia vengti formuoti jurisprudenciją dėl „žemės ūkio produkto“ sąvokos, kuri galėtų neatitikti Sąjungos teisės normų.

Todėl *Conseil d'État* mano, kad reikia pateikti prejudicinį klausimą Teisingumo Teismui <...>

<...> [rezoliucinėje dalyje suformuluoto klausimo išdėstymas]

**REMDAMASIS ŠIAIS MOTYVAIS,
CONSEIL D'ÉTAT (VALSTYBĖS TARYBA) NUSPRENDŽIA:**

1 straipsnis.

Atnaujinti žodinę proceso dalį.

2 straipsnis

Europos Sąjungos Teisingumo Teismui teikti šį prejudicinį klausimą:

„Ar 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005, 17 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad į jo taikymo sritį nepatenka vejos ar žaliųjų stogų gamyba?“. (orig. p. 12)

<...> (procesinės nuostatos)

Paskelbta Briuselyje, 2020 m. gruodžio 4 d. (teismo sudėtis) XV kolegijos viešame posėdyje

<...> (kanclerio ir kolegijos pirmininko parašai)